

Тарнашинська Л. Сюжет Доби: дискурс шістдесятництва в українській літературі ХХ століття. – К.: Академперіодика, 2013. – 678 с., 4 с. іл.

Уперше у вітчизняному літературознавстві проблематику українського шістдесятництва досліджено системно й у різних смислових проекціях та в його парадигмальних зв'язках: від “больових точок” методологічних аберацій – через пошук оптимальної методологічної моделі – до національно-ідеологічних контекстів, світоглядно-філософських, аксіологічних підвалин цього явища та художньо-естетичних, жанрово-стильових і системно-образних актуалізацій та модифікацій художньої свідомості його репрезентантів.

На сторінках дослідження шістдесятництво розглядається як явище в параметрах “духовної ситуації” своєї доби та як літературне покоління, яке прийшло в літературу в контексті антропологічного повороту, що стимулював художню свідомість його представників до долання порога закритої суб'єктності й переходу до суб'єктності відкритої. Як стверджує авторка, “поколіннєвий голос шістдесятників, що перервав кілька десятиліть мовчання (або псевдодіалогу у формі художньої ерзац-продукції) суспільства, являє собою поліфонію голосів, що визначають це явище як поліфонічне. <...> Антропологія повсякденного, особливо граничного й метаграничного буття в своїх художньо-екзистенційних проекціях загострила пережиття письменником своєї життєвої й творчої долі. Антропологема долі в топології шістдесятництва постає як проблема онтологічна, що розгортається в межах як окремої особистості, так і цілої нації: це категорія етична, оскільки доля, попри всю, здавалося б, напередвизначеність, усе ж передбачає ситуацію вибору, що дає підстави розглядати життєву й творчу топологію й художню практику цього літературного покоління з позиції філософії екзистенціалізму”.

Наші
презентації

Кур'єр Кривбасу. – Жовтень – листопад – грудень 2013. – №287 – 288 – 289

У ТЕМІ публікується розмова Володимира Панченка із Сергієм Гальченком “Я – державний колекціонер” про відзначення двохсотліття Тараса Шевченка. У розділі ПРОЗА – дві історії з нової книги Сергія Жадана та уривки з майбутньої книжки “Понтиїзм” Олександра Михеда. В УНІВЕРСІ подано оповідання Гайнриха фон Кляйста, перекладені з німецької Юрієм Прохаськом, “Пригоди з Карпат” Мілана Зелінки (зі словацької переклав Іван Яцканин) та оповідання чеської письменниці Ірени Доускової “Збоченець” у перекладі Ірини Забіяки.

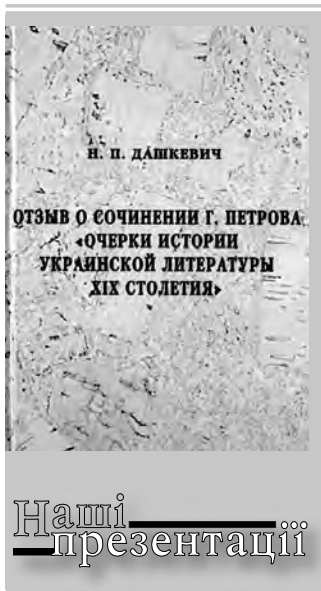
У ПОЕЗІЇ опубліковано добірки віршів Віри Вовк “Зі скрині забутих предків”, Юлії Стахівської “Більше за голос” та поетичний цикл “Паперова людина” від Дмитра Дроздовського. У перекладній поезії твори Їсроела Некрасова (переклад. з їдишу Валерією Богуславської та з ромської Василем Довжиком).

У ВИТОКАХ друкуються п'єса “Облога”, оповідання “Талісман” Юрія Косача з передмовою Марка Роберта Стеха “Косачеві легенди про Тимоша Хмельницького” та листи Ніли Підпалої до Володимира Підпало “...Є між нами на землі місток”.

SCRIPTIBLE містить статті Володимира Діброви “Дорога” Кормака МакКарті та питання метатексту”, Максима Стріхи “Мої книжки для безлюдного острова”, Михайла Карасьова “Косинка та його час”, Марти Яценко “Синдром Роксолани”; “Напівсонні листи з Діамантової імперії та Королівства Північної Землі” Володимира Яворського, вибране з епістолярної спадщини Едгара По (пер. Ірини Новицької). Рубрика “Нові автори нового століття” представлена поезією Вано Крюгера з передмовою Олега Коцарева “Готичні метелики”, у “Рок-магістралі” Володимир Вакуленко-К. подає переклади текстів Анатолія Крупнова – лідера гурту “Чорний Обеліск”.

В. Л.

Наші
презентації

Дашкевич Н. П. Отзыв о сочинении г. Петрова “Очерки истории украинской литературы XIX столетия” / Упоряд., передмова, примітки, покажчик імен Г. А. Александрової. – Донецьк: ЛАНДОН-XXI, 2013. – 352 с.

“Відгук на твір п. Петрова “Нариси історії української літератури XIX століття” (1888) Миколи Дашкевича – знакова праця для українського літературознавства, яка має статус самостійного дослідження. Автор розглянув складні процеси творення української літератури як самостійної і повноцінної національної системи в тісному зв’язку з естетичними пошуками російської та польської літератур; застосувавши досягнення європейського порівняльного літературознавства, показав роль впливів і запозичень, їх рецепцію і трансформацію.

Для літературознавців, викладачів, аспірантів, студентів, усіх, хто цікавиться історією української літератури, проблемами компаративістики.

**Спадщина: Літературне джерелознавство,
текстологія / Інститут літератури
ім. Т. Г. Шевченка НАН України. – К.: Laurus,
2011. – Т. IV. – 502 с.; іл.**

У цьому томі Є. Нахлік розглядає проблеми творчого освоєння в “Енеїді” І. Котляревського ймовірних предтекстів та особливості жанру, хронологію написання, прижиттєвих публікацій, появу першого повного видання української “Енеїди”. Д. Єсипенко висвітлює обставини створення повісті Б. Грінченка “Серед темної ночі” та історію публікації твору в журналі “Киевская старина”, а також аналізує характер авторських і редакторських змін тексту у процесі підготовки до публікації. Я. Цимбал досліджує роль і значення приватних документів інтимного характеру для об’єктивного вивчення й інтерпретації творчості письменників. Н. Миронець розглядає історію написання та публікації оповідання В. Винниченка “Матвій безодня”, рукопис якого вважали знищеним, та подає джерелознавчий аналіз. Життєвому і творчому шляху В. Гоголя-Яновського присвячено матеріал, зібраний відомим українським бібліографом М. Плеваком. Підготував текст, коментарі і вніс доповнення П. Михед. У статті Л. Ковалець ідеться про художню спадщину Ю. Федьковича, зокрема про невідомі раніше дитячі сторінки. А. Шацька досліджує невідомі мемуари О. Барвінського, зокрема про переїзд М. Грушевського до Львова та політичну ситуацію в Галичині наприкінці 1894 р., Л. Сирота вперше запропонувала публікацію про листування М. Рудницького та В. Стефаніка з інформацією про Львівське товариство письменників і журналістів ім. І. Франка. Е. Соловей поповнила мемуарні свідчення спогадом про В. Свідзінського його знайомої Оксани Линтваревої-Чикаленко за 1920–1930 рр. Я. Цимбал репрезентувала “Спогади про минуле” В. Гжицького “Харківського періоду” життя письменника (1920–1933), яке вперше оприлюднено в авторській редакції з історико-літературними коментарями. Уперше публікується і друга частина листування Ю. Шевельова і Г. Костюка (1989–1995); тексти й коментарі підготувала Н. Баштова. До шостого тому ввійшли також “Анотації фондів”, “Показчик”, “Список скорочень”, “Про авторів” та “Анотації” українською, російською та англійською мовами.

С. С.

Наші
презентації

ІВАН СТЕШЕНКО

Твори. Переклади. Вибране листування

Наші
презентації

Стешенко І. М. Твори. Переклади. Вибране листування / Упорядник та автор біографічного нарису Г. В. Титаренко, післямова Г. А. Александрової. – Полтава, 2013. – 628 с.

У книжці подано значну частину літературної спадщини письменника і громадсько-політичного діяча Івана Стешенка (1874–1918). Вірші публікуються за хронологією, подано переклади й переспіви з російської, французької та німецької мов. Уперше опубліковано його вибрані листи. Видання споряджене чималою кількістю світлин. У ґрунтовному біографічному нарисі упорядник Григорій Титаренко з посиланнями на численні наукові та архівні джерела докладно висвітлив життєвий і творчий шлях І. Стешенка. У післямові Галина Олександрова наголошує на важливості осягнення літературної спадщини і творчої індивідуальності митця, досі більше відомого своїми заслугами у громадсько-політичній і педагогічній царині. “Іван Стешенко повертається вдячною народною пам’яттю, квіткою ломикаменем розлущує вікову зашкарублість, за якою сяє-нуртує світло нашого духовного очищення, повертається в рідну незалежну Україну, на святий жертвник якої він поклав тяжку, неоціненну працю і власне життя” (Г. Титаренко).